

Dragi romarji in pohodniki Slomškove romarske poti,
sestre in bratje v Kristusu!

V naši škofiji se je že ustalil običaj, da vsako leto na Dan državnosti - na praznik naše domovine, prirejamo romanja po Slomškovi poti, ki povezuje kraje in ljudi, ki so na poseben način povezani z življenjem in delom bl. škofa Antona Martina Slomška. Tudi danes zjutraj ste pohodniki krenili na pot iz treh različnih smeri, ki se zaključujejo tu v Žički kartuziji, kjer vsi skupaj obhajamo sveto mašo za domovino, obogateno s posebnim kulturnim programom in tako najlepše in v najvišji meri izrazimo naše veselje in našo hvaležnost Bogu za našo domovino ter za vrednote, ki so z njo povezane.

Zahvala vsem ki ste v zadnjem času poživili utrip Slomškove poti in pripravili tudi današnje spominsko romanje. Posebej se zahvalimo novemu predsedniku društva Slomškova romarska pot g. Jožetu Planinšku in Domu Sv. Jožef za vse dosedanje in bodoče spodbude, da bo Slomškova pot v vedno večji meri dosegala svoj namen in nas bo še bolj povezovala z bl. škofom Slomškom, našim rojakom in prvim zavetnikom celjske škofije, ki nas s svojim zgledom in s svojo besedo vodi k Jezusu Kristusu in življenju po evangeliju, na domač, slovenski način. Tudi na dan državnosti nam ima Slomšek veliko povedati, saj se je kot dober pastir v svojem času tudi zelo pogosto in jasno odzival na takratne razmere v družbi in imajo njegovi pogledi in spoznanja razsežnosti, ki osvetljujejo tudi naš čas in v mnogočem pomagajo reševati probleme in naloge, s katerimi se soočamo na poti naše domovine in našega skupnega življenja.

1. V knjižici »Mladenčev srečen pot« iz leta 1859 bl. škof Slomšek pravi, da ima vsak človek trojno domovino: prva je tista, v kateri smo se rodili, druga je tista v katero smo bili prerajeni, to je sveta katoliška Cerkev in tretja je tista v katero smo povabljeni, to je nebeška domovina. Danes, ob 22. obletnici razglasitve naše države, naše domovine, se ustavimo najprej ob prvi domovini v katero smo se rodili. Slomšek pravi: to je dežela materna ... kakor ptičica svoje gnezdo pozna, tako tudi vsak pošten človek svoje domovine ne pozabi, jo varuje, brani in spoštuje, kakor zenico svojega očesa.

- a) V Slomškovem času je bila ta domovina Avstrija, skupnost narodov, s katero mnogi niso bili zadovoljni. Tudi Slomšek se je zelo kritično odzival na mnoga, še posebej na narodnostna vprašanja in svojim duhovnim, kulturnim in prosvetnim delovanjem pripravljajal poznejši preporod in pomlad narodov.

Kaj bi nam bl. škof Slomšek danes svetoval, kaj bi nam priporočal za naš čas, za odnos do naše domovine. Prav gotovo bi ostal zvest svojemu vodilu: »Sveta vera bodo vam luč, materni jezik pa ključ, do zveličavne narodne omike.« Sveta vera, to se pravi Jezus Kristus, njegov evangelij, ki nas postavlja na realna tla. Tudi v našem odnosu do domovine, ko v luči evangelija nismo gledalci, še manj nemi opazovalci, ampak luč, kvas in sol zemlje. (prim. Mt 5,13-14) Tako naj sveti vaša luč, da bodo videli vaša dobra dela in slavili Očeta, ki je v nebesih. Ni dovolj govorjenje ... Gospod, Gospod, ne samo govorjenje, ampak dobra dela. Sojeni bomo ne po tem, kaj smo govorili, ampak, kaj smo dobrega storili ... lačen sem bil in ste mi dali jesti ... bolan sem bil, brez službe sem bil ... sojeni bomo po tem v koliki meri smo hodili po stopinjah Jezusa Kristusa, Dobrega pastirja in Usmiljenega Samarijana, ki je hodil okrog in dobrote delil. (prim Mt 25,40)

- b) Druga domovina je, pravi škof Slomšek, Sveta Katoliška Cerkev, naša duhovna mati, ki nas je pri krstu prerodila v Božje otroke in nas sedaj z lučjo evangelija in močjo Božje milosti hrani in neguje na poti življenja. Z vesoljno Cerkvijo se srečujemo v

domači župnijski cerkvi, posebej pa se poučujemo v božji modrosti in pri oltarju, kjer se hranimo z Božjo milostjo...

Ali niso te Slomškove misli močno podobne pobudam, ki jih prinaša Leto vere, ko nas vabi, da vedno znova stopimo skozi vrata vere, skozi katera smo prvič prestopili pri krstu in vedno znova, kadarkoli obnavljamo obljube sv. krsta in zajemamo iz studencev odrešenja, pri obhajanju sv. Zakramentov? Duhovne pobude Leta vere v Cerkvi na Slovenskem konkretizira krovni dokument naše pastoralne prenove »Pridite in pogledjte«, ki ga že nekoliko poznamo in smo ga prebirali po naših župnijah, še posebej na srečanjih Župnijskih pastoralnih svetov in drugih pastoralnih skupin in ustanov. Namen vsega tega dogajanja je, da bi vsi člani Cerkve rasli v veri in bi z novo apostolsko gorečnostjo drug drugemu pomagali k osebni veri, k osebnemu srečanju z Jezusom Kristusom, da bi se lahko drug drugemu darovali v ljubezni. (PIP 56) Če se bo to dogajalo, bomo tudi najlepše skrbeli za duhovno in materialno blaginjo naše domovine in vseh njenih prebivalcev.

c) In tretja domovina, kamor smo vsi povabljeni, to je nebeška domovina.

Vsi poznamo priljubljeno Slomškovo pesem »V nebesih sem doma, to oznanjujeta mi zemlja in nebo in vsaka stvar lepo«. Tudi tu je Slomšek zelo konkreten, ko pravi, da bomo to domovino dosegli potem, ko bomo na zemlji dobro izpolnili vsak svoje poslanstvo. Nebesa morajo biti naša, je rad ponavljal v svojih pridigah. Živeti in delati za nebesa, to naj bo naše največje veselje in naša prva naloga.

2. Ko ste danes hodili po Slomškovi poti in se iz različnih smeri bližali Žički kartuziji, ste občudovali lepo naravo, širne gozdove, zelene travnike, lepo obdelane njive, urejene domove, cerkve, križe in znamenja ob poti, ki vas je vodila čez hribe in doline. Tudi Božja beseda, ki smo jo poslušali, nas vodi na hrib, na Gospodovo goro. Prerok Izaija nas je v 1. berilu povabil, da gremo »na Gospodovo goro, k hiši Jakobovega Boga, da nas pouči o svojih potih, da bomo hodili po njegovih stezah.« (prim. Iz 2,3) Kdaj hodimo po Gospodovih stezah? Prerok odgovarja Tedaj ko bomo prekovali meče v lemeže in sulice v vinjake. (prim. Iz 2,4) Kaj pomeni prekovati meče v lemeže? Pomeni, premagovati nasprotovanja, prepir, sovražstvo, krivičnost, zlo, nasilje, vojne spopade in si namesto tega prizadevati za mir, sodelovanje, razumevanje, prijateljstvo, odpuščanje, spravo, poštenost, medsebojno pomoč idr., skratka, pomeni si prizadevati za vrednote, po katerih hrepeni človeško srce, ki našemu življenju prinašajo varnost, srečo, resničen duhovni in materialni napredek, svetlo prihodnost.

3. Tudi današnji evangelij o blagih nas povabi na goro, saj je vzet iz govora na gori. Če je govor na gori ustava Božjega kraljestva, so osmeri blagri srce te ustave. Na državni proslavi ob prazniku naše domovine, so nastopajoči z umetniško besedo povedali, da imamo srce in imamo kompas, ki usmerja naše življenje. Mislili so na vrednote, ki so potrebne za blagor družbe, za naše skupno življenje. Kristjani, učenci Jezusa Kristusa, smo lahko še posebej srečni in veseli, pa tudi nekoliko ponosni, da imamo močno in čuteče srce in zanesljiv kompas. In to srce in ta kompas je Jezus Kristus, je njegovo delo odrešenja, je njegov evangelij, je njegov govor na gori, so njegovi blagri. Blagor ubogim v duhu...blagor krotkim, blagor usmiljenim...blagor miroljubnim...blagor njim, ki so zaradi pravice preganjani...blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali... veselite se, veliko je vaše plačilo v nebesih. (prim. Mt 5, 1-12a)

Dragi romarji, pohodniki Slomškove romarske poti, sestre in bratje v Kristusu !

Danes, na praznik naše domovine, ko smo zbrani tu v Žički kartuziji, na tem svetem kraju, ki ga je posvetila molitev in pričevanje menihov kartuzijanov, danes, ko molimo za našo domovino; vedno znova, stopimo na Gospodovo goro in dovolimo, da nas Gospod pouči o svojih potih. Prekujmo meče v lemeže in stopimo na pot svetosti, ki je harmonija, z Bogom, z

bližnjim in samim seboj, da bomo našli pomoč in rešitev ob pravem času in tudi odgovore na vprašanja, za našo domovino, za našo sedanost in za našo prihodnost. Amen.

+ dr. Stanislav Lipovšek
celjski škof